

ונתתי גשמיכם, ולהלן הוא אומר [כ"פ עקב] ונתתי מטר ארצכם תלה מטר צארץ והכא תלה בעלמם, התם אינם עושין ראונו ממש [כתום] צרכות ל"ה:], על כן אין המטר יורד חלל להרביע הארץ ומסחיון שלא יעזר השמים צחמאם, חבל הכא גשמיכם כדכתיב לאיש עשז צשדה ואחז"ל חענית [ט:]: אפי' צשביל עשז של איש אי' יורדים גשמים. [חקפ"ז].

ונתנה הארץ יבולה, ולהלן אומר ואספת דגנך, התם הארץ מוליח פירותיה לקיום עולם ומלואה, חבל הארץ אינה נהנית מזה שצני אדם חובלים פירותיה וכלואי ולא יתקלקל נפש הנומת ע"י חכילת אדם שאינו בגון על כן כתיב וחספת דגנך לצורך עולםך, והכא כתיב ונתנה הארץ יבונה לעוצת עולם להעלות נפשות הדומם ולומת ובהי צנפם המדברים הקדושים. [חקפ"ז].

ונתנה הארץ יבולה, וצחוכה ולא תתן ארצכם יבולה ופירש"י אפי' מה שאתה מוציל לה, וקשה הא צרכה נמי כתיב יבולה ומאי דרש צ"י, ותו צרכה כתיב ועץ השדה יתן פריו ופירש"י אפי' חילני סרק יעטנו פירות וצחוכה נמי כתיב ועץ הארץ לא יתן פריו מאי דרש צ"י וכי נומא חילני סרק לא יעטנו פירות, וי"ל דרמזין פ"י ונתנה הארץ יבולה כולל יבול כדור הארץ עם המים, שכל בעלי חיים ואפי' דגים בכלל צרכת יבול הארץ, והנה צחוכה א"א לפרש שצכלל קללה יתקללו חיות הארץ אדרבה ייטיפו כח להזיק בני אדם כדמיינתי רש"י [כ"ו כ"ב] ושן צחמות אשלח צם אפי"כ יבול מה שאתה מוציל לה ולא מה שמגדנת מחליה, אך צרכה יתפרש שפיר לרבות כל בעלי חיים אך לא יזיקו כדכתיב והשצתי חיה רעה מן הארץ אך יועילו, וממילא א"א לפרש ועץ השדה כפשוטו חיפוק ל"י שהוא צכלל יבול הארץ מק"ץ דחיית ודגי הים, אפי"כ לרבות חילני סרק, משא"כ צחוכה שלא נזכר כל יבול הארץ חלל מה שאתה מוציל לה והיינו תביאת הזרע אשר נזרע שנה שנה הולךך לומר גם חילני פירות שאינם מעשי ידי אדם כל שנה ושנה גם הוא לא יתן פריו, ולא מיירי מחילני סרק. — ואמנם בחילני סרק לעמי הארץ מחזיקים לימדי תורה ומשיא להם צנותיהם, הם יעשו פירות ילליה שחוקן שהם מחזיקים לתורה ילליהו צלימודם נמלא הם עושים פירות, והארכתי צזה. [חקפ"ט].

ועץ השדה יתן פריו. ענין עץ ידוע הנה יש עץ החיים ועץ הדעת, עץ חיים דעת גמטריי שצ"ח. והנה ענין חיות הקדש ד' פנים הוא ח' כי פנים הוא מקובץ משני פן של ימין ושל שמאל ויש ח' פן וזהו חפן של קטרת ח' פ"ן, ומזה הענין קמץ המנחה כי קמץ וחפן מענין אי' ע"כ ח' פעמים

וע"י שניהם יוצלני אישי ע"כ עשיר ורש נפגשו אז עושה שניהם ה' פ"י שניהם משלימים השם הוי' צ"ה. [תקס"ב].

אם צחקתי תלכו ואת מלואי תשמרו, וי"ל מ"ט לא הזכיר משפטי כמו שמזכיר בכל מקום משפטים וחוקים, וי"ל דמתנה על מה שבי צחורה תנאו צטל וצדצר צצממון תנאו קיים חון היכי דכתיב צ"י חוקת משפט כמ"ש רמב"ם פ"ו מנחלות ופי"צ מאישות, וע"כ הזכיר צכאן מלות שא"א להחנות צהם לעצור על ד"ת וכן חוקים אותן משפטים שבי צהם חוקים, חבל משפטים סתם אפי' לא ילכו צהם ככתוב, מ"מ אפשר להחנות עליהם וניתנו למחול. [תקל"ב].

אם צחקתי תלכו וגו' ושמרתם ועשיתם אותם, צרכה צש"ה השצתי דרכי ואשיצה רגלי חל עדותיך חשתי ולא החממהכתי לשמור מלואיך וי"ל ע"ד שחז"ל [חענית ח:]: מיום אשר נתת לצך להבין ונהענות כצר נשמעו דברייך, ה"י חס צחקותי תלכו ר"ל צמחשצה לקבל לעשות כך וכך וכצר ושמרתם ועשיתם אותם כצר נשמעו דברייך ומיד ונתתי גשמיכם בעתם, כאלו כצר ^{ההעניות} והתפללתם, והיינו חשצתי דרכי צמחשצה ואשיצה רגלי אחר זמן חל עדותיך, עי"ז חשתי ולא החממהכתי לשמור מלואיך כי מיד הוב כאלו כצר נעשה המלוא. וי"ל לרמז זה, קראו יום אחר שצעות יום עצות, והקשה קול הרמז צמשנה פ"צ דחגיגה [י"ז]. ה"ל לומר יום צציתה שהוא לשון קדשים צצתי שלמים חבל עצות הוא לשון חול עצת, שר העצחים ועצחו ומכרו, וי"ל ציום אחר עגרת אין צו שום קדושה צעלמותו ואינו כשארי חשלומים דרגלים שהוא ח"ה אך הכא הוא חול גמור רק חשלומין ליום ראשון שהי' חל צשצת ואז ציומו קצלו עליהם להקריב מחר ועי"ז כצר נצתה הצצת ונזרק דמו ונקטר חלצ ודם למעלה כנפי הקצ"ה חלל שצריך לקיים נדרו ציום מחר חבל הקרבן כצר נקרב חתמול ציום שצת, ע"כ לרמז זאת קורא לו יום עצות כעצות חולין צעלמא כי כצר נעשה הכל ונחללה.

ויש עוד רמז צזה, כי צע"פ הוכו צכורי מלרים צכה חמר ה' ואלו לא קצלו ישראל תורה ח"ו ה"י מתהפך חלילה חל צני ישראל וצערצ שצעות נפיק זקא דשמי' עצות גמטריי כ"ה ע"כ חמר הקצ"ה כ"ה חמר לצית יעקב וחגד לצני ישראל, והנה לשמר מן החזיק חלל חס ס' נפש חת"ו צם' חותיות של צרכת כהנים כה חצרכו חת צני ישראל והם ששים גבורים שומרי מעתו של שלמה וכל זה מצוחר צקינה לט"צ המתחלת אי' כה ע"ש היעצ, ע"כ יום עצות אחר י"ע כי עצות צח"ת צ"ש חותיות ס' נפש דוק ותשכח. [תלד"ק].

אין כאלו וכן צהיפוך וכו'. וזוהי תבין מ"ש לתקוע
 צימין משום דבשמאל תפלה של יד מגינה. [שעאל"ח
 סי' תקפ"ה סק"ב] דע כי יד ימין נקרא יד שצבה
 כמבואר סוף פ' הקומץ נמצא כי לצ כח הג"ל נחלק
 לשנים כ"ח צימין ולצ בשמאל ושם תפלה של יד
 מגינה, וצימין פ"ר מיתוק ע"י שופר הנזכר לעיל
 קול שופר קול תפלה, בשמאל תפלה צימין שפר,
 וזהו כשפר הרס קולך, כשפר אותי ש"ך פ"ר הרס
 קולך דייקא כי סי' רבוא ישראל אינם יכולין להיות
 עמי פושעי וצית יעקב חוטאי ר"ל, וכת' [תהלים
 ס"ח] מלכי לבאות ידודן ידודן ונות צית תחלק
 שלל ר"ת שבת וגשאר שרי אותי ח"י נוצית
 גמטרי קדוש, תחלק שלל אותי קשת חן, קשת
 כנ"ל קול שופר תפלה, חן יש צדיני ל"ח שצמנה
 הורה המהפכני לצרכה ע"י קש"ת כנ"ל. והנה
 ונתתי שלום בארץ הוא חבור יסוד מלכות וגמטרי
 שניהם עוש"ר — והנה אמרי לחקן עולם במלכות
 שדי, ראה פלא מ"ש צם מסילות חכמה כי תחקי"ח
 רקיעי יש ודי חיות הקודש מנהיגי המרכבה עולה
 תחקי"ח גמטרי השמיים אם תחשוב מ"ס סחומה
 לשם מאות, וכן גמטרי מלאכי מרכבה ארגמן, וכן
 גמטרי חש רוח מים עפר ע"ש. והנה להיות מלאכי
 מנהיגי מרכבה קדושה חמשה ר"ת ארגמן כי
 האמלעי יש לו צי צחי אוריאל מלך החסד שבו
 וגוריאל מלך הדין שבו ע"כ אם תלך מספר מלכות
 שדי עם מספר עולם יעלה תחקי"ח כמו תחקי"ח
 רקיעי ודי מלאכי כנ"ל, והיינו לחקן עולם ע"י
 שילורף עמו מלכות שדי, ואמר יכירו וידעו אז כל
 יושבי תבל, כי זה רמז עזר נהר גן גמטרי תבל
 וס"ת גר"ן נפש רוח נשמה, ודע כי לירוף אותי
 נפש רוח נשמה ילורף מהם שמן נר ושמה ע"ד
 שמן על ראשך אל יחסר אור זרוע ללדיק ולישרי
 לצ שמהם, וכבר נחפרשו פסוקי אלו בדצרינו. ומלירוף
 עזר נהר גן יוצן העשימו הקצ"ה צה"ז מעין
 אותו ענג צהכילנו דגן שמים וקדונו לפני הר סיני
 והקיפנו ענני כבוד כי שלש אלה הם צלי ספק
 מעין עה"ב. ולכן ילורף מעזר נהר גן, עין הר
 דגן שהוא דגן שמים דוק ותשכח ומשום כן נקרא
 דור המדבר דור דע"ה ר"ת דגן עין הר שם
 וצ"ח תחכמה ¹²³⁴⁵⁶⁷ וכו' לזה.

והנה כתיב צצרי לכם מטה לחם ואפו עשר
 נשים, וכתיב [תהלים ק"ד] תחן להם ולקטון
 תפתח ירך ישצטון עוז, הענין כי בצרכה אוכלי
 קמח ומחצרך, הענין הוא כי אעפ"י שלעולם הקצ"ה
 הוא הנותן מחי לכל הי מ"מ אינו דומה אם נותן
 לאדם קצתו אין עינו שצט משא"כ כשמשפיע צראון
 כאלו אדם פותח לחברו אולותיו עול לך מה
 שחלה הרי האיש שהוא שצט מראו חברו מצלי

פן גמטרי קמן אם תחשוב י' לע' מאות צחצחון
 מנפ"ך, וענין הכנפים ג"כ, כנ"ף פ"ן גמטרי פ"ר
 דיני מנפ"ך כידוע, ויש מימין ד' פן וג' כנף וכן
 לשמאל גמטרי ע"ן מימין ען החיים וען הדעת משמאל.
 וענ זה תיקן דהע"ה תמניא חפ"י ר"ל ח' פן ויש
 צו שמנה פעמים עדותיך מלא וי"ו וסי' דמ"ה צ"ן
 פר"ן [רש"י שם] כי וי"ו מרמז על שש כנפים, וכל
 אות נכפל צו ח' פעמים כי המספר מא' עד ח' עולה
 ל"ו גמטרי לא"ה, וכ"צ אותיו פעמים ל"ו עולה
 חש"ן, בגדי כהונה הידועי ועולה כח"ר עק"צ ע"ש
 מה שעשה חכמה עטרה לראשה עשה ענוה עקב
 לסגלייתה דכתיב ראשית חכמה יראת ה' וכת' עקב
 ענוה יראת ה' [שהש"ר א'], נמצא היראה היא
 צחינה כתר וכת' עקב. וכת"ר עק"צ חש"ן הג"ל,
 והתחיל באשרי כמחז"ל [צרכות י']. פרשה שהיתה
 חציבה על דהע"ה פתח באשרי וסיים באשרי, כי
 גדול גבור גורא גמטרי אשרי המה ימי עולם, וצ"פ
 אשרי גמטרי תצבר"ך אותי צח כתר שהוא יוצל
 נמצא פתח צימין עולם וילא ציוצל והוא פלא. והיינו
 דמייתי הש"ס מאשרי האיש אשר לא הלך וסיים
 באשרי כל חוסי צו, אשרי האיש אשר לא ר"ת לאה
 וס"ת אשרי, אשרי כל חוסי צו ס"ת ילן, צ"ו עם
 ס"ת כל חוסי אותי יוצל, והכל אחד, וכשהקצ"ה
 נקרא צרוך הוא כי קדוש גמטרי צרו"ך יעק"ב, יעקב
 י"צ היינו שצטי יה אז יעקב י"צ גמטרי לדיק, קדוש
 גמטרי ח"י כמו שמ"ע שאנו אומרים צ"פ כי צי
 קדושת הכתור לנו כידוע [ויק"ר כ"ד], צ"פ קדוש
 גמטרי כ"ף ע"י שפע ענ כף אחת עשרה זכב.

כתיב [ישעי נ"ח] כשפר הרס קולך והגד לעמי פשעם
 ולצית יעקב חטאתם, הענין כי יש פ"ר דיני
 כנ"ל גמטרי מנפ"ך, גמטרי סגלפון כידוע ושרשם
 צחסד, כ"ח כי יוד פעמי כ"ח עולה פ"ר. וי"ו
 התפלל מרע"ה ועתה יגדל נח כ"ח שיהי כח
 צגדולה וחסד, ויש עוד ל"ב נחיצות חכמה שממנו
 מתערי ש"ך דיני דכורא כי יו"ד פעמי ל"ב עולה
 ש"ך וצחסד הוא לצ כח וע"ז כתיב תבוא צכל"ח
 אותי לצ כח צחסד ולא צדיני ח"ו, וע"ז מטתו
 שלשלמה ששים גבורים להגן על שש מאות ש"ך
 פ"ר הג"ל מפחד צלילות, וסי' רבוא ישראל להגן
 על שש מאות דיני הג"ל. וסי' רבוא אותי לחירה,
 וזה רע"ה פרשיות והחומשי עולה פ"ר, ואיתא
 כי להיות כל הדיני כלולי צירך שמאל, ע"כ הוד
 חלקים לצאות גמטרי שש מאות, וכבר כתבתי כי
 ל"ג לעומר שהוא הוד שצבוד, הוד פעמי הוד גמטרי
 רכ"ה, ושם רמזתי ענינו, וכאן ארמז עוד כי הוא
 כמו גמטרי זקן חכם, ידוע סוד ת"ח מרבי שלום,
 וזקן הוא רצון העליון, וכן חכם צחכמה, וע"ז אמר
 ר"ע [צרכות ל"ע]. אם חכמה אין כאן זקנה

על וצני רשף יגצוהו עוף ע"ש, והקצ"ה ירכיב עמו עליהם לחתך עליון על כל גויי הארץ על צחי כ"ל של גויי הארץ הוא העומאח שלהם רשף ה"ל. ואמר שניק מהם דבש ושמן, וכל זה תהי עסק התורה בתכלית היותר שלימות כמ"ש חז"ל הקצ"ה מזמין שני נחשים אחד משגרו לפון, וע"ד ואהבת את ה' חלקיך בכל לצדך נפשך ומאודך לצ נפש מאד ולורף מהם אותי חלק שמן דבש דוק ותשכח, כי צומן תכלית האהבה יהי הס"ס נכבש לפינו לעד ע"כ למען שמו באהבה שמ"ו אהב"ה גמטרי שטן, ויהי נכבש לעד ונהי אהנו עוסקי בתורה וזה חלק, והוא יניקו שמן ודבש ע"ד ירכיבו על צמתי ארץ אהנו נרכב עליו והוא ע"כ יניקו דב"ש ושמן גמטרי שבת. [תקס"ב].

והשיג לכס דיש את ציר וציר ישיג את זרע ^{ואת החכמה} ואכלתם לחמכם לשוצע וישבתם לצטח בארצכם ונחתי שלום בארץ כמד"א פרזות חשב ירושלים. יש לויש כך, דבר"פ חזקת הבתים מבואר דאחר שאכל אדם צדדו ג' שנים רחופות זה אחר זה צלי הפסק יום א' צנתיס אזי צטוח הוא מכל ערער ואינו לריך לזהר שוצ צטערו, והקצו שם צחוס דמיום הזריעה עד שעת הקצירה מה יאכל צדדה וכן הקצו צדדה חילנות א"א לאכול ממנו כ"א יום הלקיטה ותורו בקולר לשחת צכל יום וכן צדדה האילן זומר ונוטל העצים לעצמו וגם זה מקרי אכילה, א"י שעושה גדר להשדה לשמור ממנו רגל צני אדם הוי כאכילה ג' שנים ע"ש. והנה כי כן הרואה שיהי צטוח צדדו צלי ערער ע"כ יאכלנה שחת ויזמר עזי האילן צכל יום לחי הראשון של חוס ואין זה אכילה שוצע שיאכלנה שחת או עזי האילנות, לכן צרכנו ה' והשיג לכס דיש את ציר וציר ישיג את זרע באופן שיעסוק כל השנה צדדו צלי הפסק כלל ועי"ז ואכלתם לשוצע ולא שחת ואפ"ה וישבתם לצטח בארצכם צלי ערעור, אמנם הלא צל"ה נמי משכחת צטח צלי ערעור ע"י גדר כתי השני של חוס, לכן קאמר ונחתי שלום בארץ כמד"א פרזות חשב ירושלים ולא יגדור חיש שדדו וא"א להחזיק ג' שנים כ"א ע"י ג' אכילות כנ"ל ודוק. [ע"י להלן עמ' פ"ז ד"ה וישבתם].

והשיג לכס דיש את ציר וגוי ואכלתם לחמכם לשוצע שאוכל קימעה ומשציע, נראה שאל"כ יאכלו לעולם צלי תרומה ומעשר שלא נגמרה מלאכתו ולא יכניסם לבית שהרי השיג דיש את ציר ע"כ אומר דלא שייך אכילת ארעי דואכלתם לשוצע ומחייב צמער מיד. [תקל"ב].

ונתתי שלום בארץ ושכבתם ואין מחריד, לפעמים מצינו דצדרי חז"ל ע"י שהקיטו זא"ז או צדרי דבר שאינו בגון ללדיקים כמותם אחזו סיועא

שיקח כלום, והנה כשהקצ"ה פותח את ידו ולא שיתן לאדם לרכיו דוקא חלל שפותח את ידו וכל הרואה ליטול יטול אז משציע לכל חי רחון הם שצעים מהרחון ההוא, ומ"ש תתן להם, אם רק חתן להם כנותן לפני אזי ג"כ הם ילקטון כעניים הלוקטין ואין מספיק להם שום דבר, אמנם לכשתפתח ידך אזי יבצטון עוב מעובתך הם שצעים, והנה שצר הוא לשון הספקה כמו ויוסף הוא המשציר וה"י צצצרי ^{הוא המשציר} לכס מטה לחם אם לא חשפיע עד צלי די רק חכ"י המשציר אז ואפו עשר נשים כי חכ"י עין צרי לרה צחצחה ר"ל, והרמז כי צצצר מטה לחם חזיו של מטה לחם גמטרי דדיין ואמנם אם תחשוב מ"ס סתומה לשש מאות יהי גמטרי חזיו של מטה לחם רח"ן או לנור"ר ע"ד היפך קללה לצרכה, ואפו עשר נשים לחמכם כי עשר פעם לחם גמטרי תש"ף גמטרי פן ה"ל כשתחשוב נ"ן סתומה לזי מאות, והשיבו לחמכם צמשק"ל שם קל כן פן ה"ל כי יהי ההשפעה ע"י השרי העושי מחילה צינינו לצין חלקינו ח"ו ויהי ע"י נשי צחי נוקצא, אמנם ההיפך ציום עוצה נהי צטוצ חכ"י ההשפעה לפנים ממלאכי השרת האצות הן הן המרכבה, וכי צעה"ט אם צחקתי תלכו ר"ת אצ"ת וכת"י צרוך ה' יום יום מלמד שהקצ"ה נותן ללדיקי צכל יום מלא עומסו, [סנהדרין ק.], ולפי ה"ל לא יתן חלל יפתח חולרו ואהנו נקח כרלוננו צכל יום כחפלו ועי"ז יהי שוצע צעולם, ומשום כן אם צחקתי תלכו יהי שאר האותיות חוץ מר"ת אצ"ת ה"ל יהי לירוף שאר האותיות כל יום תקת, ועוד י"ל כי אצ"ת ה"ל מרמז על ר"ת ארץ צרית תורה שצריכי להזכיר בצרכת המזון הממשיכי שפע ורצ עוב, ועי"ז עץ השדה יתן פרוץ חיינו האותיות אחר עץ השדה שהם פ"ק וחכ"י שהם צמספר תקל"ז כמו שמים וארץ כי הם עושי שמי חדשי וארץ חדשי צמעשיהם העוצים, ומקיימי צעשרה מאמרות שמים וארץ והם גם המה צעלמם שמי וארץ הנשמה והגוף שלהם ככל צקדושה וטובה שמחה וצרכה. והנה תש"ף עם משקל גמטרי פת ען פ"ת היא לילית, ע"ן הוא צחי א' מצחינת ס"ס כמבואר דצדרי מורי נ"י על תמנע שהוא לירוף מת ען ע"ש [ע"י ח"ס עכ"ת ח"א עמ' קפ"ה], והנה צתנור א' הוא רמז כי א' עם תש"ף הוא אותי חשפת, כי מאשפת ירים חציון אם היא צתכלית ההשפלה צחי חשפת אז ירים קרן לעמו, משום [כן] צתנור [גימ' ת"ן חו"ר [עם הכולל, חור גי' ר"ז, אז ירומם קרן לעמו צצ"א. כתי ירכיבו על צמתי ארץ ויאכל תנוצות שדי ויניקו דבש מסלע ושמן מחלמיש לור, ההרכבה על צמתי ארץ הוא אותי שלפני ארץ תק"ף גמטרי ס"ס לילית, רש"ף כמ"ש פ"י ריש צרכות